

238. KAD JEDNOM PREĐEMO

f *p*

1. Kad jed - nom pre - đe - mo pre - ko smr - ti Jor - da - na vo - de, na o -
 2. Bra - čo hajt' u ve - re boj, u Gos - po - du bud - mo ja - ki, u vi -

f *p*

ba - li Ka - na - an - skoj tam' ćeš sav nad is - pu - nit'. Tam' će
 de - lu bud - mo svi, u lju - ba - vi sje - di - nje - ni. Gla - sni -

se naš dom pre - tvo - rit' u sjaj i več - nu sla - vu, sva - ka
 ci smo mi - ra mi, ne sme - mo bit' du - hom mrt - vi, s'vi - de -

Refren

tu - ga, mi - nu - će nas bri - ge, strah i bo - lo - vi. O kak -
 lom i sa is - ti - nom stoj - mo svi u bo - ju tom.

f *mf* *p*

va, će ra - dost bit', tam' u sja - - - ju ve - či -
f O kak - va, *mf* će ra - dost bit', *p* u sja - ju

(238. Kad' jednom pređemo)

tom, po - sle ze - - malj-ske tu - ge u - će - mo
tam' ve-či-tom, po - sle ze-malj-ske

u ne-bes-ki dom, Slat - ki mir nas če-ka
u - će-mo u ne-ba dom. u ne-ba dom. Slat - ki mir

ta - mo i car-ska i car-ska sjaj-na kru-na. sjaj-na kru-na.

3. Tamo ćemo videti se sasvim preobraženi,
Kakva radost tamo biće, gor' u svetlosti sjajnoj.
Na Isusa ličićemo, a lice nam' k'o zvezde,
Vel'ko mnoštvo tamo biće, svih svetih i blaženih.
Refren

4. Tamo je večita ljubav, Njegova volja vlada,
Slavopoji s' ore sveti i molitve, hvale sve.
Jedna j' mis'o, jedna j' duša; Osećaji s' ne dvoje,
Bog je radost vel'kog stada, Njegove mile dece.
Refren